

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 18

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 ianuarie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
21. — Lege pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.....	1-4	29. — Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul de Interne și trecerea acestuia în rezervă.....	13
25. — Decret privind promulgarea Legii pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.....	5	30. — Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul de Interne și trecerea acestuia în rezervă.....	14
★			
22. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1997 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Cinematografiei și constituirea Fondului cinematografic național.....	5-11	31. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general din Ministerul de Interne.....	14
26. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1997 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Cinematografiei și constituirea Fondului cinematografic național.....	12	32. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general din Ministerul de Interne.....	15
★			
27. — Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unui colonel din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă.....	12	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
28. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general din Ministerul de Interne.....	13	19. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 362/1994 privind constituirea Comisiei interdepartamentale pentru avizarea modalităților de încasare a creanțelor României din activitatea de comerț exterior și alte activități externe, derulate în baza acordurilor guvernamentale și comerciale înainte de 31 decembrie 1989.....	15
		20. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 844/1991 privind înființarea Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează prevenirea și sancționarea activităților de spălare a banilor.

Art. 2. — În sensul acestei legi:

a) prin *spălarea banilor* se înțelege faptele prevăzute la art. 23, dacă au fost săvârșite prin intermediul persoanelor juridice sau fizice menționate la art. 8;

b) prin *bunuri* se înțelege orice categorii de valori, corporale sau necorporale, inclusiv bani, mobile sau imobile,

precum și actele juridice sau documentele care atestă proprietatea acestora.

CAPITOLUL II

Proceduri de identificare a clienților și de prelucrare a informațiilor referitoare la spălarea banilor

Art. 3. — (1) De îndată ce angajatul unei persoane juridice sau persoana fizică dintre cele prevăzute la art. 8 are suspiciuni că o operațiune care urmează să aibă loc are drept scop spălarea banilor va sesiza persoana sau persoanele desemnate conform art. 16, care, pe baza unor indicii temeinice, vor informa, la rândul lor, Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, denumit în continuare *oficiul*. Acesta va certifica imediat primirea informației.

(2) Dacă oficiul consideră necesar, el poate decide, în mod justificat, suspendarea efectuării tranzacției. Decizia va fi comunicată imediat, în scris, persoanei juridice sau fizice căreia i s-a cerut efectuarea tranzacției.

(3) Pentru operațiunile de depunere sau de retragere de sume în numerar, în lei sau în valută, sume ce depășesc echivalentul în lei a 10.000 euro, personalul din structurile prevăzute la art. 8 va raporta oficiului în maximum 24 de ore de la data efectuării operațiunii. La transferul acestor sume din conturi bancare vor fi aplicate prevederile alin. (1) și (2).

(4) Dacă oficiul consideră că perioada de 24 de ore prevăzută la alin. (3) este insuficientă, el poate formula în acest interval o cerere motivată către Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, pentru a se prelunge perioada necesară cu maximum 3 zile lucrătoare. Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție poate autoriza, o singură dată, motivat, prelungirea solicitată sau poate dispune încetarea suspendării efectuării tranzacției.

(5) Când cererea pentru prelungirea perioadei cu maximum 3 zile lucrătoare se dovedește a fi neîntemeiată, oficiul va răspunde civil pentru pierderea financiară suportată de persoana fizică sau juridică în cauză.

(6) Dacă decizia de neefectuare a tranzacției nu este comunicată persoanelor juridice prevăzute la art. 8 în perioada menționată la alin. (2) și (3), acestea vor putea efectua tranzacția.

Art. 4. — Dacă o persoană dintre cele prevăzute la art. 8 are cunoștință că o tranzacție pentru care a primit instrucțiuni să o efectueze are ca scop spălarea banilor și acesteia îi este imposibil să nu o efectueze sau, prin neefectuarea ei, este posibil să zădărnicească eforturile de a se urmări beneficiarii operațiunii suspecte de spălare a banilor, instituția sau persoana în cauză va informa oficiul imediat după ce a efectuat tranzacția. În asemenea cazuri se va preciza motivul pentru care nu s-a putut transmite informația despre tranzacție, înainte ca aceasta să se fi efectuat.

Art. 5. — În cazul în care oficiul primește informații potrivit art. 3 sau 4, acesta poate cere oricărei instituții competente să furnizeze datele necesare verificării lor.

Art. 6. — Oficiul va proceda la examinarea informației care i-a fost furnizată potrivit art. 3–5. În cazul în care această examinare aduce date sau indicii temeinice referitoare la spălarea banilor, informațiile vor fi transmise de îndată Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Art. 7. — Furnizarea cu bună-credință de informații în conformitate cu prevederile art. 3–5, făcută de către persoanele juridice prevăzute la art. 8 sau de către angajații ori reprezentanții lor menționați la art. 16, nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

Art. 8. — Intră sub incidența prezentei legi:

a) băncile, sucursalele băncilor străine și instituțiile de credit;

b) instituțiile financiare, cum ar fi: fonduri de investiții, societăți de investiții, societăți de administrare a investițiilor, societăți de depozitare, de custodie, societăți de valori mobiliare, fonduri de pensii și alte asemenea fonduri, care îndeplinesc următoarele operațiuni: creditarea, incluzând, printre altele, creditul de consum, creditul ipotecar, factoringul, finanțarea tranzacțiilor comerciale, inclusiv forfetarea, leasingul financiar, operațiuni de plăți, emiterea și administrarea unor mijloace de plată, cărți de credit, cecuri de călătorie și altele asemenea, acordarea sau asumarea de garanții și subscrierea de angajamente, tranzacții pe cont propriu sau în contul clienților prin intermediul instrumentelor pieței monetare, cecuri, ordine de plată, certificate de depozite și altele, schimb valutar, produse financiare derivate, instrumente financiare legate de cursul valutar ori de rata dobânzilor, valori mobiliare, participarea la emiterea de acțiuni și oferirea de servicii legate de aceste emisiuni, consultanță acordată întreprinderilor în probleme de structură a capitalului, strategia industrială, consultanță și servicii în domeniul fuziunilor și achizițiilor de întreprinderi, intermedierea pe piețele interbancare, administrarea de portofolii și consultanță în acest domeniu, custodia și administrarea valorilor mobiliare;

c) societățile de asigurări și reasigurări;

d) agenții economice care desfășoară activități de jocuri de noroc ori de amanet;

e) persoanele fizice și juridice care acordă asistență de specialitate juridică, notarială, contabilă, financiar-bancară;

f) orice altă persoană fizică sau juridică, prin acte și fapte săvârșite în afara sistemului financiar-bancar.

Art. 9. — (1) Persoanele juridice menționate la art. 8 au obligația să stabilească identitatea clienților pentru orice tranzacție a cărei limită minimă, în lei sau în valută, reprezintă echivalentul a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția are loc printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au legătură între ele.

(2) Când suma nu este cunoscută în momentul acceptării tranzacției, persoana fizică sau juridică, obligată să stabilească identitatea clienților, va proceda la identificarea de îndată a acestora, atunci când este informată despre valoarea tranzacției și când a stabilit că a fost atinsă limita minimă.

(3) De îndată ce apare vreo informație că prin tranzacție se urmărește spălarea banilor, se va proceda la identificarea clienților, chiar dacă valoarea tranzacției este mai mică decât limita minimă stabilită de către oficiu.

Art. 10. — (1) Datele de identificare a clienților vor cuprinde:

a) în cazul persoanelor fizice: datele de stare civilă menționate în documentele de identitate prevăzute de lege;

b) în cazul persoanelor juridice: datele menționate în documentele de înmatriculare prevăzute de lege, precum și dovada că persoana fizică care conduce tranzacția reprezintă legal persoana juridică.

(2) În cazul persoanelor juridice străine, la deschiderea de conturi bancare vor fi solicitate acele documente din care să rezulte identitatea firmei, sediul, tipul de societate, locul înmatriculării, împuternicirea specială a celui care o reprezintă în tranzacție, precum și o traducere în limba română a documentelor autentificate de un notar public.

Art. 11. — În cazul în care există informații, referitoare la clienții prevăzuți la art. 9 și 10, că tranzacția nu se desfășoară în nume propriu, persoanele juridice menționate la art. 8 vor lua măsuri pentru a obține date despre

adevărata identitate a persoanei în interesul ori în numele căreia acţionează aceşti clienţi, inclusiv de la oficiu.

Art. 12. — (1) Cerinţele de identificare nu vor fi impuse societăţilor de asigurări şi reasigurări menţionate la art. 8, în legătură cu poliţele de asigurare de viaţă, dacă prima de asigurare sau ratele de plată anuale sunt mai mici sau egale cu echivalentul în lei al sumei de 1.000 euro ori prima unică de asigurare plătită este, în echivalent lei, până la 2.500 euro. Dacă ratele de primă periodice sau sumele de plată anuale sunt ori urmează a fi mărite în aşa fel încât să depăşească limita sumei de 1.000 euro, respectiv de 2.500 euro, în echivalent lei, se va cere identificarea clienţilor.

(2) Cerinţele de identificare nu sunt obligatorii în cazul subscrierii poliţelor de asigurare emise de fondurile de pensii, obţinute în virtutea unui contract de muncă sau datorită profesiei asiguratului, cu condiţia ca poliţa să nu poată fi răscumpărată înainte de scadenţă şi să nu poată fi folosită ca garanţie sau colateral pentru obţinerea unui împrumut.

(3) Cerinţele de identificare nu se impun, dacă s-a stabilit că plata se va face prin debitarea unui cont deschis pe numele clientului la o bancă sau la o instituţie pentru economii.

Art. 13. — (1) În fiecare caz în care identitatea este solicitată potrivit prevederilor prezentei legi, persoana juridică sau persoana fizică prevăzută la art. 8, care are obligaţia identificării clientului, va păstra o copie de pe document, ca dovadă de identitate, sau referinţe de identitate, pentru o perioadă de 5 ani, începând cu data când se încheie relaţia cu clientul.

(2) Persoanele juridice şi fizice prevăzute la art. 8, cărora li se aplică prevederile prezentei legi, vor păstra, într-o formă care poate fi folosită ca mijloc de probă în justiţie, evidenţa secundară sau operativă şi înregistrări ale tuturor tranzacţiilor financiare care fac obiectul prezentei legi, pentru o perioadă de 5 ani de la executarea fiecărei tranzacţii, după care vor fi predate oficiului, pentru arhivă.

Art. 14. — (1) Persoanele juridice şi fizice prevăzute la art. 8 vor întocmi raport scris pentru fiecare tranzacţie care, în virtutea naturii ei sau a caracterului neobişnuit, raportat la contextul activităţilor obişnuite ale clientului, poate fi legată de spălarea banilor.

(2) Raportul, a cărui formă va fi stabilită de către oficiu, va fi înaintat acestuia.

Art. 15. — Oficiul va asigura, pe cheltuială proprie, programe speciale de instruire a reprezentanţilor persoanelor prevăzute la art. 8. Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor stabili proceduri şi metode de control intern pentru a preveni şi a împiedica spălarea banilor şi vor asigura instruirea angajaţilor pentru recunoaşterea tranzacţiilor care pot fi legate de spălarea banilor şi asupra măsurilor imediate ce trebuie luate în asemenea cazuri.

Art. 16. — (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 8 vor desemna una sau mai multe persoane care au responsabilităţi în aplicarea prezentei legi, ale căror nume vor fi comunicate oficiului, împreună cu natura şi cu limitele responsabilităţilor menţionate.

(2) Fiecare persoană desemnată, conform alin. (1), de către persoanele juridice specificate la art. 8 răspunde de realizarea sarcinilor stabilite de acestea în aplicarea prezentei legi.

Art. 17. — Autorităţile cu drept de control financiar conform legii şi cele de supraveghere prudentială a persoanelor juridice specificate la art. 8, care iau cunoştinţă de date ce indică acţiuni de spălare a banilor, vor informa despre acestea oficiul.

Art. 18. — (1) Personalul oficiului are obligaţia de a nu divulga informaţiile primite în timpul activităţii decât în cadrul unei proceduri judiciare, inclusiv după încetarea funcţiei, pe o durată de 5 ani.

(2) Este interzisă folosirea în scop personal de către angajaţii oficiului a informaţiilor primite atât în timpul activităţii, cât şi după încetarea acesteia.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) nu se aplică comunicărilor din cadrul colaborării mutuale făcute în baza tratatelor internaţionale la care România este parte sau în baza reciprocităţii, comunicărilor făcute instituţiilor străine care au funcţiuni asemănătoare şi care au obligativitatea păstrării secretului în condiţii similare oficiului, dacă asemenea comunicări sunt făcute în scopul îndeplinirii atribuţiilor care rezultă din obiectul de activitate.

CAPITOLUL III

Oficiul Naţional de Prevenire şi Combateră a Spălării Banilor

Art. 19. — (1) Se înfiinţează Oficiul Naţional de Prevenire şi Combateră a Spălării Banilor, organ de specialitate cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, cu sediul în municipiul Bucureşti.

(2) Oficiul are ca obiect de activitate prevenirea şi combaterea spălării banilor, scop în care primeşte, analizează, prelucrează informaţii şi sesizează autorităţile abilitate prin lege.

(3) În vederea exercitării atribuţiilor sale, oficiul îşi constituie aparat propriu, la nivel central şi teritorial, după caz.

(4) La nivelul judeţelor şi al municipiului Bucureşti se pot constitui structuri operative, denumite în continuare *structuri*, conduse de un director.

(5) Nomenclatorul de funcţii, condiţiile de studii şi de vechime pentru încadrarea şi promovarea personalului oficiului se propun de către acesta şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului, avându-se în vedere salarizarea personalului din organele autorităţii judecătoreşti.

(6) Oficiul este format din câte un reprezentant al Ministerului Finanţelor, Ministerului Justiţiei, Ministerului de Interne, Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie, Băncii Naţionale a României, Asociaţiei Române a Băncilor şi Curţii de Conturi, numiţi în funcţii, pe o perioadă de 5 ani, prin hotărâre a Guvernului.

(7) Oficiul este condus de un preşedinte, cu rang de secretar de stat, numit de Guvern din rândul membrilor oficiului, care are şi calitatea de ordonator principal de credite.

(8) Membrii oficiului trebuie să îndeplinească, la data numirii, următoarele condiţii:

- a) să fie licenţiaţi şi să aibă cel puţin 10 ani vechime într-o funcţie economică sau juridică;
- b) să aibă domiciliul în România;
- c) să aibă numai cetăţenia română;
- d) să aibă exerciţiul drepturilor civile şi politice;
- e) să se bucure de o reputaţie profesională şi morală neştirbită.

(9) În caz de vacanţă a unui post în cadrul oficiului, conducătorul autorităţii competente va propune Guvernului o nouă persoană în termen de 30 de zile de la data vacanţării.

(10) Membrii oficiului au obligaţia să comunice de îndată, în scris, preşedintelui oficiului apariţia oricărei situaţii de incompatibilitate cu condiţiile prevăzute la alin. (8).

(11) Funcţia de membru al oficiului este incompatibilă cu orice altă funcţie publică sau privată, cu excepţia funcţiilor didactice din învăţământul superior.

(12) În perioada ocupării funcţiei, membrii oficiului vor fi detaşaţi, respectiv contractul de muncă al acestora va fi

suspendat, urmând ca la încetarea mandatului să revină la funcția de bază.

(13) Mandatul de membru al oficiului încetează în următoarele situații:

- a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;
- b) prin demisie;
- c) prin deces;
- d) prin imposibilitatea de exercitare a mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni;
- e) la survenirea unei incompatibilități;
- f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.

(14) Personalul angajat în cadrul oficiului ori în structurile acestuia nu poate ocupa nici un post și nu va îndeplini vreo funcție în nici una dintre instituțiile prevăzute la art. 8 simultan cu calitatea de salariat al oficiului sau al structurilor sale.

Art. 20. — (1) Pentru funcționarea oficiului și a structurilor acestuia, Guvernul și, după caz, autoritățile administrației publice locale vor transmite în administrarea acestora imobilele necesare — terenuri și clădiri — din domeniul public sau privat, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Oficiul își întocmește proiectul de buget propriu, pe care îl înaintează Guvernului.

(3) Anual ori atunci când Guvernul hotărăște, oficiul prezintă rapoarte de activitate.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale oficiul adoptă decizii cu majoritate de voturi.

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 21. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea civilă, disciplinară, contravențională sau penală.

Art. 22. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (1), art. 4, 6, 9 și 11–16, dacă fapta nu este săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii penale, infracțiune.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) se aplică și persoanelor juridice.

(3) Contravențiile se constată și amenda se aplică de persoanele din cadrul oficiului anume desemnate în acest scop.

(4) Dispozițiile prezentei legi se completează, în mod corespunzător, cu prevederile Legii nr. 32/1968 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25 și 26.

Art. 23. — (1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

- a) schimbarea sau transferul de valori, cunoscând că acestea provin din săvârșirea unor infracțiuni: traficul de stupefiante; nerespectarea regimului armelor și munițiilor în forma agravantă; nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive; nerespectarea

regimului materiilor explozive; falsificarea de monede sau de alte valori; proxenetismul; contrabanda; șantajul; lipsirea de libertate în mod ilegal; înșelăciunea în domeniul bancar, financiar sau de asigurări; bancruta frauduloasă; furtul și tănuirea de autovehicule; nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri; traficul de animale ocrotite în țările lor; comerțul cu țesuturi și organe umane; infracțiunile săvârșite prin intermediul calculatoarelor; infracțiunile săvârșite cu cărți de credit; infracțiunile săvârșite de persoane care fac parte din asociații de infractori; nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșeuri și de reziduuri; nerespectarea dispozițiilor privind jocurile de noroc; în scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite a acestora, precum și în scop de tănuire sau de favorizare a persoanelor implicate în astfel de activități sau presupuse că s-ar sustrage consecințelor juridice ale faptelor lor;

b) ascunderea sau disimularea naturii reale a provenienței, apartenenței, dispoziției, mișcării proprietății bunurilor sau a dreptului asupra acestora, cunoscând că aceste bunuri provin din săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la lit. a);

c) dobândirea, posesia sau utilizarea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la lit. a).

(2) Asocierea, inițierea, aderarea sau sprijinirea sub orice formă, în scopul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 24. — Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 18 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 25. — În cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 23 și 24 se va dispune, în condițiile art. 118 din Codul penal, și confiscarea bunurilor care fac obiectul infracțiunii, iar dacă acestea nu se găsesc, infractorul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 26. — Identificarea clienților potrivit art. 9 se va face de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 27. — Limita minimă a tranzacției, prevăzută la art. 9 alin. (1), și limitele maxime ale sumelor, prevăzute la art. 12 alin. (1), pot fi modificate de Guvern, la propunerea oficiului.

Art. 28. — Prezenta lege intră în vigoare după 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, cu excepția prevederilor art. 19, care intră în vigoare de la data publicării.

Art. 29. — Cu 30 de zile înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi oficiul va prezenta Guvernului spre aprobare regulamentul său de organizare și funcționare, precum și regulamentele de organizare și funcționare ale structurilor sale.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 17 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru prevenirea și sancționarea
spălării banilor**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 16 ianuarie 1999.
Nr. 25.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/1997
privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Cinematografiei
și constituirea Fondului cinematografic național**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67 din 24 octombrie 1997 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Cinematografiei și constituirea Fondului cinematografic național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 30 octombrie 1997, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență de înființează Oficiul Național al Cinematografiei, organ de specialitate al administrației publice centrale aflat direct în subordinea Guvernului, prin reorganizarea Centrului Național al Cinematografiei care se desființează.

(2) Oficiul Național al Cinematografiei are personalitate juridică, iar cheltuielile curente și cheltuielile de capital se finanțează integral de la bugetul de stat.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Oficiul Național al Cinematografiei este condus de un președinte, a cărui funcție este asimilată aceleia de secretar de stat, precum și de un vicepreședinte, a cărui funcție este asimilată celei de subsecretar de stat. Președintele și vicepreședintele sunt numiți de primul-ministru.

(2) Președintele Oficiului Național al Cinematografiei este ordonator principal de credite.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Oficiul Național al Cinematografiei coordonează activitatea cinematografică din România, administrând patrimoniul cinematografiei naționale și resursele financiare alocate în acest scop.

(2) Patrimoniul cinematografiei naționale, aflat în administrarea Oficiului Național al Cinematografiei, este format din:

a) filmele românești de toate genurile: lungmetraj, scurtmetraj, filme documentare, precum și materiale nemontate ale filmelor documentare, filme de animație, negativul și toate materialele primare ale acestora, realizate cu finanțare integrală de la bugetul de stat;

b) materialele rămase în urma finalizării producțiilor realizate cu finanțare integrală de la bugetul de stat și care pot fi utilizate în producerea de noi filme, cum ar fi: obiecte de recuzită, mobilier, costume, arme, decoruri sau elemente de decor, achiziționate sau confecționate pe costurile respectivelor filme, aflate în depozitele Societății Comerciale «Studioul Cinematografic» București — S.A. sau în oricare alt loc de depozitare;

c) cinematografele aflate în administrarea Oficiului Național al Cinematografiei, prin intermediul Regiei